

วันอาทิตย์ที่ 3 เทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า

ข่าวดี มธ 11:2-11

²ขณะที่ยอห์นถูกจองจำอยู่ในคุก เขาได้ยินข่าวกิจการของพระเยซูเจ้า จึงใช้ศิษย์ไปทูลถามพระองค์ว่า ³“ท่านคือผู้ที่จะมาหรือเราจะต้องรอคอยใครอีก” ⁴พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า “จงไปบอกยอห์นถึงสิ่งที่ท่านได้ยินและได้เห็น ⁵ คนตาบอดกลับแลเห็น คนง่อยเดินได้ คนโรคเรื้อนหายจากโรค คนหูหนวกได้ยิน คนตายกลับคืนชีพ คนยากจนได้รับการประกาศข่าวดี ⁶ ผู้ที่ไม่แคลงใจในเราย่อมเป็นสุข” ⁷ ขณะที่คนเหล่านั้นกำลังจะจากไป พระเยซูเจ้าตรัสกับประชาชนเกี่ยวกับยอห์นว่า “ท่านทั้งหลายไปดูอะไรในถิ่นทุรกันดาร ไปดูต้นอ้อไหวไปตามสายลมหรือมิใช่เช่นนั้น ⁸ แล้วท่านไปดูอะไรเล่า ดูคนสวมเสื้อผ้าสวยงามหรือ คนที่สวมเสื้อผ้าสวยงามอยู่ในพระราชวัง ⁹ ถ้าเช่นนั้นท่านไปดูอะไร ไปดูประกาศกหรือ ถูกแล้ว เราบอกท่าน ¹⁰ และเหนือกว่าประกาศกเสียอีก ผู้นี้เองที่พระคัมภีร์กล่าวถึงว่า

เราส่งทูตของเรานำหน้าท่าน

เพื่อเตรียมทางไว้สำหรับท่าน

¹¹ “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ในหมู่ผู้ที่เกิดจากหญิง ไม่มีใครยิ่งใหญ่กว่ายอห์นผู้ทำพิธีล้าง ถึงกระนั้น ผู้ต่ำต้อยที่สุด ในอาณาจักรสวรรค์ ก็ยิ่งยิ่งใหญ่กว่ายอห์น

*****

1. “ท่านคือผู้ที่จะมาหรือเราจะต้องรอคอยใครอีก”

ลักษณะเด่นประการหนึ่งของยอห์นที่ทำให้ประชาชนเชื่อว่าท่านเป็นประกาศกคือความตรงไปตรงมาไม่ยอมอ่อนข้อให้คนผิด ท่านทนเห็นคนผิดโดยไม่ตีเตือนหรือตักเตือนไม่ได้

เฮโรด อันติปาส โอรสของกษัตริย์เฮโรดมหาราช เสด็จประพาสกรุงโรมเพื่อเยี่ยมเยียนพระอนุชาแล้วเกิดพอพระทัยชายาของพระอนุชา เมื่อเสด็จกลับแคว้นกาลิลีจึงหย่ามเหสีของตนแล้วอภิเษกสมรสใหม่กับน้องสะใภ้ของพระองค์เอง

ยอห์นตำหนิเฮโรดอย่างรุนแรงและเปิดเผย จนถูกจับขังคุกใต้ดินในป้อมมาแคร์สซึ่งอยู่บนเทือกเขาทางตะวันออกของทะเลตาย

ปกติการติดคุกใต้ดินก็ถือว่าเลวร้ายมากอยู่แล้ว แต่สำหรับยอห์นยิ่งเลวร้ายมากกว่าอีก เพราะตั้งแต่เด็กท่านคุ้นเคยกับชีวิตในทะเลทรายซึ่งมีลมบริสุทธิ์พัดผ่าน มีท้องฟ้ากว้างใหญ่เป็นหลังคา แล้วจู่ ๆ ต้องมาอยู่ในคุกใต้ดินที่ทั้งอับและคับแคบ

เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์เลวร้ายเช่นนี้ หลากหลายคำถามจึงผุดขึ้นในความคิดของยอห์น หนึ่งในนั้นคือ **“ท่านคือผู้ที่จะมาหรือเราจะต้องรอคอยใครอีก”**?! (มธ 11:3)

เบื้องหลังของคำถามอาจเป็นข้อหนึ่งข้อใดดังนี้

1. บรรดาศิษย์ไปเยี่ยมยอห์นในคุกแล้วถามว่าพระเยซูเจ้าคือผู้ที่เสด็จมาจริงหรือ? คำตอบของยอห์นคือ “ถ้าพวกเจ้าสงสัยก็ไปพบพระองค์ แล้วดูสิว่าพระองค์กำลังทำอะไร จะได้หายสงสัย”

หากสมมุติฐานนี้เป็นจริงก็ต้องถือว่าคำตอบของยอห์นยอดเยี่ยมที่สุด เพราะสำหรับผู้ที่สงสัยในตัวพระเยซูเจ้า คำตอบที่ดีที่สุดไม่ได้อยู่ที่การหยิบยกเหตุผลมาได้ถึงหักล้างกัน แต่อยู่ที่การพูดว่า “ลองมอบชีวิตของคุณให้พระองค์สิ แล้วดูสิว่าพระองค์จะทำอะไรได้บ้าง?”

2. ยอห์นอาจหมดความอดทนจริง ๆ เพราะท่านเทศน์สอนอยู่เสมอว่า “บัดนี้ขวานกำลังจ่ออยู่ที่รากของต้นไม้แล้ว ต้นไม้ต้นใดที่ไม่เกิดผลดีจะถูกโค่นและโยนใส่ไฟ” (มธ 3:10) หรือ “เขากำลังถือพลั่วอยู่แล้ว จะขำระลานนวดข้าวให้สะอาด จะรวบรวมข้าวใส่ยุ้ง ส่วนฟางนั้นจะเผาทิ้งในไฟที่ไม่รู้ดับ” (มธ 3:12)

แต่พระเยซูเจ้ากลับไม่ลงมือทำลายคนบาปให้สิ้นซากเสียที ยอห์นจึงเริ่มผิดหวังและหมดความอดทนจนต้องส่งศิษย์ไปถามพระองค์

ใช่ ยอห์นผิดหวังเพราะท่านหวังผิด!

ผู้ใดก็ตามที่คาดหวังความเกรี้ยวกราดรุนแรงจากพระเยซูเจ้า ย่อมต้องผิดหวังเสมอ ส่วนผู้ที่แสวงหาความรักและความเมตตาจากพระองค์จะไม่มีวันพบกับคำว่าผิดหวังเลย

3. มีบางคนคิดว่าหลังจากถูกจองจำในคุก ยอห์นได้ไตร่ตรองและเชื่อว่าพระเยซูเจ้าคือพระเมสสิยาห์ ท่านส่งศิษย์ไปถามพระองค์เพียงเพื่อให้ความเชื่อลุกโชนขึ้นเท่านั้น ไม่ใช่เพราะท่านหมดความอดทน

ไม่ว่าเบื้องหลังของคำถามจะเป็นเช่นใดก็ตาม ความสำคัญนั้นอยู่ที่คำตอบของพระเยซูเจ้าซึ่งมีน้ำเสียงบ่งบอก “ความเชื่อมั่น” เต็มที่

“จงไปบอกยอห์นถึงสิ่งที่ท่านได้ยินและได้เห็น” (มธ 11:4)

พระองค์เชื่อมั่นว่าทรงเป็น “พระเมสสิยาห์” ถึงกับกล้าทำให้ดูที่ “ผลงาน” ของพระองค์ ผลงานอันเกิดจากการ “กระทำ” มิใช่เป็นเพียง “ลมปาก” หรือ “สัญญาลม ๆ แล้ง ๆ” อย่างที่นักการเมืองส่วนใหญ่นิยมพูดกัน

ทุกวันนี้ พระองค์ยังทรง “กระทำผลงาน” เดียวกันนั้นคือ

- ทรงทำให้คนตาบอด ที่มองไม่เห็นความจริงเกี่ยวกับตัวเอง เกี่ยวกับเพื่อนมนุษย์ และเกี่ยวกับพระเจ้า ได้มองเห็น

- ทรงทำให้ขาของคนง่อยแข็งแรง สามารถยืนหยัดอยู่ในหนทางที่ถูกต้องได้

- ทรงทำให้คนโรคเรื้อนที่ติดเชื้อจากบาป บริสุทธิ์ผุดผ่อง

- ทรงทำให้คนหูหนวกที่ไม่ได้ยินเสียงมโนธรรมและเสียงของพระเจ้า ได้ยิน

- ทรงทำให้คนตายหรือหมดเรี่ยวแรงเพราะบาป ได้ฟื้นคืนสู่ชีวิตใหม่

- ทรงทำให้คนยากจนกลายเป็นคนร่ำรวยความรักของพระเจ้า

พร้อมกันนั้น พระองค์ทรงฝากศิษย์ไปบอกยอห์นว่า **“ผู้ที่ไม่แคลงใจในเราย่อมเป็นสุข”** (มธ 11:6)

นี่เป็นดั่งคำเตือนเพราะยอห์นยึดมั่นความจริงเพียงครั้งเดียว !

สำหรับยอห์น พระเจ้าคือผู้ศักดิ์สิทธิ์และผู้ที่ทำลายล้าง แต่พระเยซูเจ้าทรงประกาศข่าวดีว่าพระเจ้าคือ **“ผู้ศักดิ์สิทธิ์และเปี่ยมด้วยความรัก”**

จริงอยู่ พระองค์ไม่ได้กระทำตามที่ยอห์นคาดหวัง แต่พระองค์ทรงพิสูจน์ให้โลกเห็นแล้วว่า **“ความรักแก้ปัญหาได้มากกว่าความรุนแรง”**

2. “ในหมู่ผู้ที่เกิดจากหญิง ไม่มีใครยิ่งใหญ่กว่ายอห์น”

น้อยคนนักจะได้รับคำชมเช่นเดียวกับยอห์น พระองค์ทรงชมเชยยอห์นด้วยการถามนำว่า **“ท่านทั้งหลายไปดูอะไรในถิ่นทุรกันดาร ?”** (มธ 11:7)

1. **“ไปดูต้นอ้อไหวไปตามสายลมหรือ มีไช้เช่นนั้น”** (มธ 11:7)

ต้นอ้อพบได้ดาษดื่นสองฟากฝั่งแม่น้ำจอร์แดนจนคำ **“ต้นอ้อไหว”** กลายเป็นสำนวนหมายถึง **“สิ่งธรรมดา”**

อีกความหมายหนึ่งได้มาจากความสามารถในการล้มของมัน ต้นอ้อจึงหมายถึงคนโลเล เอาแน่เอาอนไม่ได้ เหมือนคนไม่มีกระดูกสันหลัง

เท่ากับพระเยซูเจ้าทรงชมเชยยอห์นว่า **“หนักแน่น”** และ **“ไม่ธรรมดา”**

2. **“ดูคนสวมเสื้อผ้าสวยงามหรือ คนที่สวมเสื้อผ้าสวยงามอยู่ในพระราชวัง”** (มธ 11:8)

คนสวมเสื้อผ้าสวยงามคือบรรดาข้าราชการซึ่งเชี่ยวชาญในการพูดบอปปอให้ กษัตริย์พอพระทัย แต่ยอห์นมีภารกิจเสี่ยงตายในการบอกความจริงแก่กษัตริย์เฮโรด

พระองค์ทรงยกย่องท่านเป็น **“ทูตของพระเจ้า”** ไม่ใช่ข้าราชการสำนักของเฮโรด

3. **“ไปดูประกาศหรือ ถูกแล้ว”** (มธ 11:9) พระองค์ทรงยกย่องยอห์นเป็นประกาศ

ประกาศคือผู้ที่พระเจ้าทรงวางพระทัยเปิดเผยความลับให้ทราบดังที่ประกาศ อามอสกล่าว **“พระเจ้ามิได้ทรงกระทำอะไรโดยมิได้เปิดเผยความลับให้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์ คือประกาศ”** (อมส 3:7)

พระองค์ทรงชื่นชมยอห์นว่าเป็นประกาศผู้มีปรีชาญาณของพระเจ้าอยู่ในสติปัญญา มีความจริงของพระองค์อยู่ที่ริมฝีปาก และมีความกล้าหาญของพระองค์อยู่ในหัวใจ

4. **“และเหนือกว่าประกาศเสียอีก”** (มธ 11:10) พระองค์ทรงยืนยันว่ายอห์นคือผู้เตรียมทางให้แก่พระเมสสิยาห์ ดังที่ประกาศมาลาคิได้ทำนายไว้ว่า **“ดูเถิด เราจะส่งเอลียาห์ผู้เผยพระวจนะมายังเจ้าก่อนวันแห่งพระเจ้า”** (มลค 4:5)

ไม่มีมนุษย์คนไหนได้รับหน้าที่อันยิ่งใหญ่เทียบเท่ายอห์นอีกแล้ว !

แม้จะทรงชื่นชมยอห์นมากอย่างยิ่ง แต่พระองค์กลับลงท้ายว่า **“ถึงกระนั้น ผู้ต่ำต้อยที่สุดใหนอาณาจักรสวรรค์ ก็ยังยิ่งใหญ่กว่ายอห์น”** (มธ 11:11)

ยอห์นยังขาดอะไรอีกหรือ ?

อะไรคือสิ่งที่คริสตชนมีเหนือยอห์น ?

คำตอบง่าย ๆ และเป็นพื้นฐานของศาสนาคริสต์ก็คือ **ยอห์นไม่เคยเห็นกางเขน !!**

ยอห์นอาจรู้ซึ่งถึงความศักดิ์สิทธิ์และความยุติธรรมของพระเจ้า แต่ท่านไม่รู้จักความรักของพระเจ้าว่ามากมายและยิ่งใหญ่เพียงใด

“กางเขน” ทำให้เราคริสตชน **“เข้าใจถึงความกว้าง ความยาว ความสูง ความลึก อีกทั้งยังรู้ซึ่งถึงความรักซึ่งเกินกว่าจะหยั่งรู้ได้ของพระคริสตเจ้า”** (อฟ 3:18-19)

ใครเห็น **“กางเขน”** ก็เห็น **“หัวใจ”** ของพระเจ้า !!

จึงไม่ต้องแปลกใจหากคริสตชนที่ต่ำต้อยที่สุด ยังรู้จักความรักของพระเจ้ามากกว่าผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดในพระธรรมเการวมถึงยอห์นด้วย

ในเมื่อรู้จักความยิ่งใหญ่แห่งความรักของพระเจ้าแล้ว เราไม่คิดจะ **“รัก”** และ **“ต้อนรับ”** พระองค์เข้ามาในจิตใจของเราดอกหรือ ?!?

อย่าปล่อยให้พระองค์ต้องนอนในถ้ำเลี้ยงสัตว์อีกเลย !!!